Temps Ordinari - Onzè diumenge

Per JosemiE el dl., 10/06/2024 - 00:00

Ez 17, 22-24
2Co 5,6-10
Mc 4,26-34

Situats a mitjans de juny, veiem molt proper ja l'estiu, diferents ritmes i possibilitats.

Diumenge passat celebràvem les eleccions al parlament europeu. Aquest divendres passat ens fixàvem en el Cor de Jesús. Un cor gran, on hi cabem tots. On tots i totes som estimats tal com som. I això ens ha de portar que el nostre cor bategui com el de Jesús. Desbordant d'estimació i d'amor.

Després mirem al nostre voltant ... i ens esgarrifem! Injustícies. Guerres. Patiment. Fam. Desfeta de la casa comuna... No anem bé. Gens bé. Potser voldríem que vingués algú i ens ho arreglés. De cop. Ja. I amb contundència, si pot ser. Potser un super-heroi, amb super-poders? No podem seguir així!!! Pensem que cal una plantufada sobre la taula !!!

I avui, Jesús, ens parla de fer i aixecar Regne. De com en som de necessaris, nosaltres. I, com, els ritmes i les maneres de fer del Pare, sovint ens desconcerten! Certament que actua i treballa. Com Ell sap fer-ho. A la seva manera. No a la nostra!

I a la seva manera també, mitjançant imatges i elements de la vida quotidiana –habituals i entenedors!- explica que el Regne de Déu –la vida humana com Ell l'ha somniat- s'assembla a un sembrador. I a una llavor petita, molt petita.

I si aprenguéssim a viure ... com Jesús ens mostra?

1.- Sembradors.

Sembradors. Conscients de la nostra responsabilitat. Aportant el nostre treball. Les nostres qualitats. Allà on estem. En els àmbits en què ens movem. A la família, al veïnat, a la feina, a les associacions, al voluntariat, a la colla d'amics... Allà on som, sembradors. Res de super herois. Res de "això ho arreglo jo en deu minuts". Sense màgia, sense trampa, sense immediateses. Sembradors de bona llavor. La nostra responsabilitat i ocupació és sembrar. Tant de bo ens entrés al cap i al cor! Ens agrada ser segadors, recol·lectors, recollir-ne els fruits. Però no. Sembradors. Dia rera dia. Cada dia caldrà sortir a sembrar, i regar, i netejar males herbes. Cada dia caldrà dir que sí. Sense donar espai a la fatiga ni al desànim. Ni a les veus que diuen "total, qui sap si servirà de res?". Al nostre món, sortim a sembrar. Fent el millor que sabem la nostra feina. Amb tota l'entrega i generositat. És el que ens toca fer. Ni més ni menys. Posar la nostra part. Treballar. Sembradors responsables.

2.- Confiats.

Posant, efectivament, tota la nostra atenció, habilitat i entrega. Però sabent que la collita no depèn de nosaltres. Ni de la nostra bona feina. Sense saber com, la terra, l'aire...la vida!! Acceptant que la nostra contribució és necessària, cert, però no és ella la que fa que visqui i creixi res. Acceptant que no tenim poder sobre tantíssimes coses... Acceptant que les coses -i les persones- tenen els seus ritmes, les seves maneres, els seus moments. Sembradors confiats. Presents confiadament en els processos i els creixements, i les llibertats... I el misteri de la vida. Confiant que el misteri és misteri. No és enigmàtic, ni buit, ni orfe. Al seu temps. A la seva manera. Amb el seu accent. Amb les seves mancances, també. Amb tota la confiança en què el misteri de la vida està habitat. Déu hi és. El senti jo, o no. Amb total confiança. Ell hi és. Ell treballa. A la seva manera. Ho entengui jo, o no. Sembradors confiats.

3.- De petites llavors.

Estimadors de les petites llavors. Sovint, no distingim bé entre grans coses i les coses grans. I ens fascinen les coses grans. "Ande o no ande, caballo grande!!!" Ens fascina el que apareix com a gran. El que llueix i es veu de lluny estant.

Nosaltres, estimadors de les petites llavors. D'allò petit. Discret i silenciós. Gairebé amagat. Valorant allò que va creixent al seu temps. Allò petit, és molt important. Compte amb menystenir ni amb desvalorar res.

Allò petit, insignificant, fràgil, vulnerable, lent... quan és habitat per Déu té una altra dimensió i una altra projecció. Potser hem d'aprendre a mirar més a fons. Més profundament. Més enllà de primeres aparences. També a mirar-nos a nosaltres mateixos. Honestament.

Allò petit, quan és habitat per Déu... creix fins a fer-se amb unes branques on els ocells poden refugiar-se. Sembradors de petites llavors.

Ell és així.

Convocats a aprendre a viure així. El Regne de Déu s'assembla...

Sembradors responsables. Sembradors confiats. Sembradors de petites llavors.

ETIQUETES

REGNE SEMBRADOR CONFIANÇA LLAVOR